

PODERWAĆ (2) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w pode-); a *jasne*.

inf poderwać (1). ◇ *praet 3 pl subst* poderwały (1). ◇ **[plusq 3 sg f** była poderwała.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Wznieść; przen [co] (1)* : Acz fye podnyoły rzeki w fwoyey nawálności/ [...] Aby mogły poderwać chwałę twey możności [*mirabilis in altis Dominus Ps 92/3*]. *LubPs V3*.

2. *Rozerwać; przen: podzielić na dwie części [co] (1)* : Czálu onego będzie przyniefiony zá dar Pánu zaftępow lud roftárgniony á fplundrowány/ [...] ktorego ziemię wody poderwały [*cuius diripuerunt flumina terram eius*; porwały *Leop*; rozerwały *WujBib*] *BibRadz Is 18/7*.

3. **[Podmyć i unieść [czego]:** Są winnice 2 [...]. Jest też w nich drzewa szczepowego rodzajnego dosyć, ale jednej winnice woda z Wisły była poderwała. *LustrPłoc 39.*]

Formacje współrdzenne cf RWAĆ.

Cf PODERWANY